

Zespół prawników praktyki prawa podatkowego w kancelarii SPCG świadczy usługi w zakresie kompleksowego doradztwa podatkowego. Sporządzamy opinie prawne w przedmiocie wykładni i stosowania przepisów prawa podatkowego. Oferujemy pomoc prawną na wszystkich etapach postępowań związanych ze zobowiązaniami podatkowymi, w tym również w postępowaniach sądownoadministracyjnych.

Na bieżąco analizujemy zmiany w uregulowaniach prawnych z zakresu prawa podatkowego oraz orzecznictwo i interpretacje podatkowe. Śledzimy też przebieg prac legislacyjnych dotyczących przepisów prawa podatkowego.

W niniejszym opracowaniu prezentujemy wybrane przez nas orzecznictwo sądów administracyjnych oraz interpretacje podatkowe, a także informacje o ważniejszych wprowadzonych lub planowanych zmianach w przepisach podatkowych.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

- Dochód zagranicznego funduszu inwestycyjnego z tytułu udziału w spółkach kapitałowych nie podlega zwolnieniu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 10a Ustawy o CIT.
- Cesja prawa do dywidendy a obowiązki płatnika po stronie spółki wypłacającej dywidendę.

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

- Sposób ustalenia wysokości wynagrodzenia z tytułu przeniesienia praw autorskich na pracodawcę.
- Opodatkowanie dochodu z tytułu zbycia nieruchomości po śmierci jednego z małżonków – interpretacja ogólna.

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

- Przekazanie wkładu własnego liderowi konsorcjum nie stanowi usługi w rozumieniu Ustawy o VAT.
- Usługi zarządzania nieruchomościami należącymi do funduszu inwestycyjnego nie podlegają zwolnieniu z VAT.

KONTAKT

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE – PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH**Dochód zagranicznego funduszu inwestycyjnego z tytułu udziału w spółkach kapitałowych nie podlega zwolnieniu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 10a Ustawy o CIT – wyrok NSA z dnia 14 lutego 2018 r., sygn. akt II FSK 140/16.**

Przedmiotowy wyrok jest kolejnym niekorzystnym rozstrzygnięciem dotyczącym możliwości zwolnienia z opodatkowania zagranicznego funduszu inwestycyjnego, który w ramach prowadzonej działalności inwestycyjnej nabywa prawa i obowiązki w polskich spółkach osobowych.

Orzeczenie dotyczyło funduszu inwestycyjnego prowadzącego działalność w formie instytucji wspólnego inwestowania typu zamkniętego z siedzibą w Luksemburgu. Fundusz planował rozpoczęcie prowadzenia działalności inwestycyjnej na terytorium Polski, polegającej na nabywaniu praw i obowiązków w polskich spółkach komandytowych. W związku z tym fundusz zwrócił się z wnioskiem o wydanie interpretacji podatkowej w celu potwierdzenia, czy na terytorium Polski będzie podlegał zwolnieniu z opodatkowania CIT na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 10a i ust. 3 Ustawy o CIT. W ocenie funduszu spełnione zostały wszystkie warunki pozwalające na zastosowanie przedmiotowego zwolnienia.

Organ uznał stanowisko funduszu za nieprawidłowe. Sprawa ostatecznie trafiła przed NSA, który potwierdził brak możliwości zastosowania przedmiotowego zwolnienia przez fundusz. W ocenie sądu, luksemburski fundusz nabywając udziały w polskich spółkach komandytowych uzyskuje przychody z działalności gospodarczej, a tym samym wykracza poza przedmiot działalności wskazany w art. 6 ust. 1 pkt 10a lit. b Ustawy o CIT i nie spełnia wszystkich warunków pozwalających na zastosowanie przedmiotowego zwolnienia.

Cesja prawa do dywidendy a obowiązki płatnika po stronie spółki wypłacającej dywidendę – wyrok NSA z dnia 14 lutego 2018 r., sygn. akt II FSK 386/16.

Stroną postępowania była spółka, która miała wypłacić dywidendę na rzecz swoich wspólników. Wysokość dywidendy i grono akcjonariuszy uprawnionych do dywidendy ustalono w uchwale walnego zgromadzenia spółki o podziale zysku i wypłacie dywidendy.

Niektórzy akcjonariusze będący osobami fizycznymi przed wypłatą dywidendy dokonali cesji wierzytelności z tytułu dywidendy na rzecz osób trzecich (osób fizycznych lub prawnych). W związku z tym spółka wystąpiła do organu podatkowego z zapytaniem, czy powinna ona określić swoje obowiązki płatnika w oparciu o formę prawną podmiotu trzeciego, na którego została scedowana wierzytelność z tytułu dywidendy, czy też podmiotu pierwotnie uprawnionego do dywidendy.

W odpowiedzi organ podatkowy wskazał, iż w związku z wypłatą dywidendy na spółce ciąży obowiązki płatnika określone na podstawie statusu prawnego osoby pierwotnie uprawnionej do dywidendy (akcjonariusza). Organ wskazał, że dywidenda określona w przepisach k.s.h. może przysługiwać jedynie wspólnikowi (akcjonariuszowi), nie zaś podmiotowi niebędącemu podmiotem uczestniczącym w spółce. Nie podważa to prawa wspólnika do rozporządzania środkami przyznanymi mu w ramach dywidendy przed momentem jej fizycznego otrzymania, gdyż prawo dopuszcza cesję wierzytelności o wypłatę dywidendy. Stanowisko to potwierdził NSA, który podkreślił, iż akcjonariusz nie może na podstawie umowy cesji wierzytelności o wypłatę dywidendy wyzbyć się obowiązku podatkowego związanego z wypłatą dywidendy.

Jeżeli akcjonariusz zbywa swoją wierzytelność wobec spółki z tytułu przysługującej mu dywidendy w drodze cesji na rzecz osoby trzeciej, ale nie wyzbywa się akcji, to spółka dokonując wypłaty należnej akcjonariuszowi dywidendy na rzecz osoby trzeciej powinna wypełnić obowiązki płatnika właściwe dla jej relacji z akcjonariuszem i pobrać podatek na podstawie art. 22 ust. 1 i art. 26 ust. 1 Ustawy o CIT. Miarodajny w tym zakresie jest status akcjonariusza spółki, a nie status podmiotu trzeciego, na który została scedowana wierzytelność o wypłatę dywidendy.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE – PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

Sposób ustalenia wysokości wynagrodzenia z tytułu przeniesienia praw autorskich na pracodawcę – interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 1 lutego 2018 r., sygn. 0113-KD IPT3.4011.361.2017.3.JR.

Z wnioskiem o wydanie interpretacji podatkowej wystąpiła spółka zatrudniająca pracowników na podstawie umów o pracę. W ramach wykonywania obowiązków pracowniczych pracownicy wytwarzali programy komputerowe (utwory w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych), a majątkowe prawa autorskie do tych programów były przenoszone na spółkę. W zawartych przez spółkę umowach o pracę wyodrębniony został składnik wynagrodzenia z tytułu przeniesienia na Spółkę autorskich praw majątkowych do utworów wytworzonych w ramach stosunku pracy. Wysokość tego wynagrodzenia miała być ustalana miesięcznie na podstawie protokołów sporządzanych na koniec każdego miesiąca, wskazujących utwory wytworzone przez danego pracownika w danym miesiącu oraz ilość czasu poświęconego na ich wytworzenie. W ocenie spółki taki sposób ustalania wynagrodzenia umożliwia określenie, jaka procentowo część wypłacanego pracownikowi wynagrodzenia za dany miesiąc stanowi honorarium autorskie, a jaka wynagrodzenie za pozostałą pracę pracownika niemającą przymiotu pracy twórczej, a tym samym stanowi podstawę do zastosowania 50% kosztów uzyskania przychodów z tytułu uzyskiwanego przez pracownika wynagrodzenia za przeniesienie autorskich praw majątkowych.

Organ uznał wskazane powyżej okoliczności za niewystarczające dla zastosowania 50% kosztów uzyskania przychodów. Zgodnie z argumentami przedstawionymi przez organ, podwyższone koszty uzyskania przychodu znajdują zastosowanie, jeżeli poza spełnieniem pozostałych warunków, umowa o pracę przewiduje różnicowanie wynagrodzenia należnego pracownikowi na część związaną z korzystaniem z praw autorskich i część związaną z wykonywaniem typowych obowiązków pracowniczych, a pracodawca prowadzi stosowną dokumentację pozwalającą na precyzyjne określenie wysokości wynagrodzenia związanego z korzystaniem z praw autorskich, np. prowadzi szczegółową ewidencję.

W ocenie organu dane wynikające ze wskazanych przez spółkę protokołów, określających ilość czasu pracy poświęconego przez pracownika na pracę twórczą w stosunku do miesięcznej normy czasu pracy, nie są wystarczające do określenia wysokości honorarium za przeniesienie autorskich praw majątkowych. Wskazana w ten sposób część wynagrodzenia jest bowiem jedynie odzwierciedleniem proporcji czasu pracy na pracę twórczą w stosunku do czasu pracy poświęconego na wypełnianie pozostałych obowiązków pracowniczych, nie stanowiąc wystarczającej podstawy do ustalenia wysokości wynagrodzenia za korzystanie z praw autorskich.

Opodatkowanie dochodu z tytułu zbycia nieruchomości po śmierci jednego z małżonków – interpretacja ogólna Ministra Finansów z dnia 6 lutego 2018 r., sygn. akt DD2.8201.3.2017.KBF.

Zgodnie z przedmiotową interpretacją, jeżeli nieruchomość została nabyta do majątku objętego wspólnością majątkową małżeńską, a jej zbycie nastąpi po śmierci jednego z małżonków, to pięcioletni termin określony w art. 10 ust. 1 pkt 8 Ustawy o PIT należy liczyć od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie tej nieruchomości do majątku wspólnego małżonków.

Wskazana powyżej kwestia jeszcze do niedawna wzbudzała liczne wątpliwości interpretacyjne. Organy podatkowe prezentowały w tym zakresie stanowisko niekorzystne dla podatników, zgodnie z którym 5-letni termin powinien być naliczany od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiła śmierć jednego z małżonków. Stanowisko sądów administracyjnych w tym zakresie również nie było jednolite.

Przedmiotowa interpretacja ogólna jest konsekwencją uchwały NSA z dnia 15 maja 2017 r., sygn. II FPS 2/17, w której NSA opowiedział się za interpretacją wskazanego wyżej przepisu przywołaną w omawianej interpretacji ogólnej.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE – PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

Przekazanie wkładu własnego liderowi konsorcjum nie stanowi usługi w rozumieniu Ustawy o VAT – wyrok NSA z dnia 8 lutego 2018 r., sygn. akt I FSK 546/16.

Przedmiotowy wyrok dotyczy kwalifikacji na gruncie podatku VAT wzajemnych rozliczeń dokonywanych przez podmioty działające w ramach konsorcjum. Z wnioskiem o wydanie interpretacji wystąpiła uczelnia wyższa, która realizowała projekt w ramach konsorcjum utworzonego z inną uczelnią wyższą oraz podmiotami prywatnymi. Zgodnie z umową konsorcjum, druga uczelnia miała pełnić funkcję lidera konsorcjum, uprawnionego do zawarcia umowy ze zleceniodawcą, reprezentacji pozostałych członków konsorcjum w ramach realizacji projektu, jak również dokonywania rozliczeń finansowych.

Zgodnie z umową konsorcjum każdy z członków konsorcjum zobowiązał się do przekazania na rachunek bankowy utworzony przez lidera konsorcjum wkładu w postaci ustalonej kwoty pieniężnej. Wnioskodawca zwrócił się do organu podatkowego zapytaniem, czy przekazana na powyższy rachunek wpłata (wkład) powinna być traktowana z punktu widzenia VAT jako podlegające opodatkowaniu wynagrodzenie za wykonanie usługi. Organ wskazał, że wkład przekazywany na podstawie umowy konsorcjum powinien być traktowany jako wynagrodzenie za usługi świadczone przez lidera na rzecz pozostałych uczestników konsorcjum. W konsekwencji przekazanie wkładu powinno podlegać opodatkowaniu VAT.

NSA nie zgodził się ze stanowiskiem fiskusa, wskazując, że z punktu widzenia podatku VAT przekazywane pomiędzy podatnikami kwoty pieniężne podlegają opodatkowaniu VAT, jeżeli stanowią wynagrodzenie za świadczenia stanowiące czynności wskazane w art. 5 Ustawy o VAT. W opisanym stanie faktycznym lider konsorcjum nie świadczył usług na rzecz pozostałych uczestników konsorcjum, a zatem wkłady wpłacane przez uczestników konsorcjum nie stanowią wynagrodzenia za świadczenie usług, a są wpłatami mającymi służyć realizacji projektu.

Usługi zarządzania nieruchomościami należącymi do funduszu inwestycyjnego nie podlegają zwolnieniu z VAT – wyrok NSA z dnia 13 lutego 2018 r., sygn. akt I FSK 634/16.

Stroną postępowania była spółka, która świadczyła usługi kompleksowego zarządzania nieruchomościami należącymi do funduszu inwestycyjnego. W związku z tym zwróciła się do organu podatkowego zapytaniem, czy świadczona przez nią usługa może podlegać zwolnieniu z opodatkowania na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. b Ustawy o VAT.

Organ uznał, iż usługi świadczone przez spółkę nie są usługami zarządzania portfelem funduszu inwestycyjnego. W ocenie organu usługi świadczone przez spółkę mają charakter techniczny i nie stanowią czynności specyficznych i istotnych dla zarządzania portfelem inwestycyjnym funduszu inwestycyjnego lub jego częścią. Bez znaczenia dla oceny przedmiotowych usług z punktu widzenia VAT jest okoliczność, że przedmiotem tych usług są nieruchomości stanowiące aktywa funduszu inwestycyjnego. Tym samym usługi te nie podlegają zwolnieniu z opodatkowania przewidzianemu w powołanym przepisie.

KONTAKT

Agnieszka Soja

adwokat
Partner

E: a.soja@spcg.pl
T: +48 12 427 24 24

Siedziba Kancelarii:
ul. Jabłonowskich 8
31-114 Kraków
T: +48 12 427 24 24
E: spcg@spcg.pl

Oddział w Katowicach:
ul. Warszawska 10
40-006 Katowice
T: +48 32 352 19 60
E: katowice@spcg.pl

Oddział w Warszawie:
ul. Złota 59
00-120 Warszawa
T: +48 22 244 83 00
E: warszawa@spcg.pl

Oddział we Wrocławiu:
ul. Więzienna 21/31
50-118 Wrocław
T: +48 71 722 42 10
E: wroclaw@spcg.pl